

ಕಿರುಚಿತ್

ತಾನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕವೇ ಕಥೆಗೊಂಡು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಅವರೂಪದ ಕಿರುಚಿತ್ವವಿದು.

■ ಗೌರಿ

ಅಂಟಿದ ನಂಟಿನ ಕೊನೆ ಬಲ್ಲವರಾರು?

‘ಶಾಂತಿ’ ದವ ನಡೆಸಿದ ಯಾಂರ್ಥಾವಾತದ ಕಾಲಿನ ಹಲಗೆಜ್ಞ ನಾವಾಗಿರಿ ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಅಂಟಿದ ನಂಟಿನ ಕೊನೆ ಬಲ್ಲವರಾರು ಕಾಮಾಕ್ಷಿಯೇ!

ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರ ‘ಸರೀಗೀತ್’ ದ ಈ ಸಾಲನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಲ ಓದಿರು ಹೋಸತಾಗಿ ನಮೋಳಗೆ ರಿಂಗಾವೆಷ್ಟಿಸುವಂತಿದೆ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಲುಧಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯವ್ಯೇ ಅಲ್ಲ, ಮನವ್ಯೂ ಮತ್ತು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಒಂದು ತಂತ್ರವಿನಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸುವ ಪ್ರಯ್ತ್ಯಾ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಜರ್ಮನಿಯ ದೀನಾ ವೆಲಿಕೋವ್ಸಾಯ ಅವರ ಕಿರುಚಿತ್ ‘ಟೈಸ್’ ನೋಡಿದಾಗ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಈ ಸಾಲಗಳು ನೇನಪಾಗುವುದು ಅಕ್ಷಿಕೆವೇನಲ್ಲ.

‘ಟೈಸ್’ 3 ದಿ ಹೊನ್‌ನಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ ಎಂಟು ನಿಮಿಷಾಗ ಸ್ನಾಪ್-ಮೆಲೆಟನ್ ಫೀಲ್ಡ್. ಅದರೆ ಇದು ನಮೋಳಗೆ ಎಬ್ಬಿಸುವ ಭಾವತರಂಗಗಳು ಆ ಎಂಟು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಥೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹೇಳುವ ಮಾಧ್ಯಮದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದದ್ದು. ಅದನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗಲವ್ಯೇ ‘ಟೈಸ್’ ನಂಥ ಕಿರುಚಿತ್ಗಳು ಜೀವತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ.

ವಯಸ್ಥಾದ ಅಪ್ಪ ಅಮೃನನ್ ಬಿಟ್ಟು ಮಗಳು ಪ್ರಪಂಚ ಪರಯ್ಯಂಗಸೇಗೆ ಹೋರಿದ್ದಾರ್ಲೇ. ಅಪ್ಪ-ಅಮೃನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಕವ್ವ. ಮಗಳಿಗೂ ಆ ನೋವಿದೆ. ಅದರೆ ಅವಳ ವಯಸ್ಥ,

ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಾತಂತ್ಯವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋರಡುತ್ತಾರೆ.

ಇದೊಂದು ಸರಳವಾದ ಕಥೆಯ ಎಳೆ. ತುಂಬ ಹೋಸದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರೆ ಇದನ್ನು ನಿದೇಶಕರು ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಇದಕ್ಕೆ ಎಂಥ ತಾಜಾತನವನ್ನೂ ದ್ವಿನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದು ಹೋಟಿದೆಯಂದರೆ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಿಗಳ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟು ಚೇನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಇಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳು ಹರಿಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾವೆ. ಆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಹಬ್ಬ.

ಅಪ್ಪ ಅಮೃನಿಂದ ಬೇಳೆನ್ನು ಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಹಾಗೂ ಹೋರಡುವಾಗ ಮನೆ ಮುಂದಿನ ತಾಗುಯಾಲೆಗೆ ಅವಳ ಉದುಛಿನ ನೂಲೊಂದು

ಹೆಸರು: ಟೈಸ್

ನಿದೇಶಕ: ದೀನಾ

ವೆಲಿಕೋವ್ಸಾಯ

ನಿರ್ಮಾಣ:

ಎಸ್‌ವಿಎಂಪಿಎಲ್

ಆರ್ಥಿಕ್ ಸ್ಟ್ರಾಟಿಗಿ

ಫೋರ್ಮ್

ಉದ್ದೇಶ:

ಆರ್ಥಿಕ್ ಮ್ಯಾನ್‌ಫ್ರಾಂಚಿಸ್

ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವಳು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಿದ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಕಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾರು ಹೋರಡುತ್ತದೆ. ಕಾರು ಹೋರಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ತೆಗುಯಾಲೆಯ ನೂಲು ಬಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ತೊಗುಯಾಲೆಯಿಂದ ಅದರನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಮರ, ನಂತರ ಬಳ್ಳಿ ಬಣಿಸುವ ತಂತೆ, ಮನೆಯಾಲಗಿನ ಪಂಜರ, ಬಾಗಿಲ ತಿಲಕ, ಈ ಜ್ಯೇಂದ್ರ ಇಡುವ ಜಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ಕಟ್ಟಿದ ದಾರದ ಬಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾವೆ. ಮಗಳು ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದು ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿ ಹೋರಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಇಡೆ ಮನೆಯೇ ದಾರದ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ನೇತುವಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಅಮೃನು ದಾರದ ಹಾಗೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಆ ಮನೆಯನ್ನು, ಪುಟುಂಬಗಳನ್ನು, ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಬೆಸೆದ ದಾರವಾಗಿ ಆ ಮಗಳಿಂದ್ದು. ಅವಳು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಿಹೋಗುವಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹೇಗೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅಪ್ಪ ಅಮೃನ ಮನಸ್ಸು ಮಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲಿನ ಉಯ್ಯಾಲೆ, ಪಂಜರ, ಅವಳ ದಿನವೂ ಕಾಫಿ ಕಡಿಯತ್ತಿದ್ದ ಕಪ್ಪೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಮಹತ್ವಗಳನ್ನು ಕೆಂದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತವಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನು ರೇಖಾಚಿತ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ನಿದೇಶಕರು ತುಂಬ ಅಧ್ಯತ್ವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರೇಖಾಚಿತ್ವಲ್ಲದ ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾಧ್ಯಮವೇ ಹೂರಣವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಈ ಕಿರುಚಿತ್ದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಕಥೆ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಸಿನಿಮಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಪಠ್ಯದಂತಿದೆ.

ಕಿರುಚಿತ್ ವಿಳ್ಳೆಕೆಂ
<https://bit.ly/3rcz83C>
ಕೊಂಡಿ/ಕ್ರೂಪಾರ್ ಕೋಂಡಿ
ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿ.

